

Z názorů osmáků

(Co si o mně myslí moje zvířátko)

Napsala a vyfotografovala: Kateřina Bednářová, 6. A, květen 2012

Jsme dvě sestry a už nějakou dobu žijeme u nového člověka. Je to velice zvláštní, obrovský tvor, který se o nás pěkně stará. Naše nora je průhledná, a tak můžeme pozorovat, co náš člověk dělá. I on nás každý den pozoruje a někdy si s námi i pohraje. Nechá nás šplhat po svém obrovském těle a užívat si krásné výhledy mimo noru, jako z vysokánské větve. Když začne venku zapadat sluníčko, už obě čekáme nastražené v naší noře, protože to je přesně ta doba, kdy dostaneme výborná zrníčka přímo z tlapy našeho člověka. Nejvíce nám chutnají dýně, kukuřice a jiné pochoutky.

Člověk má na tlapkách pět prstů místo čtyř a vůbec nemá ostré dráčky, kterými by si vyhrabal svoji noru. Člověk se na nás dívá, a když se nažereme, podrbe nás svou obrovskou tlapkou v kožíšku. Nejraději to máme za ušima. Zdá se, že se mu velice líbí naše heboučká srst. On sám má velice zvláštní různobarevnou srst, kterou si po nějakém čase mění. Vůbec není hebká jako ta naše a neposlouží ani k dobrému maskování. Je to divné! Když se udělá tma, náš člověk zmizí neznámo kam. My si se sestrou ale ještě velice dlouho hrajeme. Pak se jdeme vyspat.

Vzbudíme se, až když nás na čumáčku polechtá první světlo. Tato doba je pro nás také velice významná. Dostáváme od člověka další pochoutku. Seno. Ihned ho začneme chroupat. Nesníme ho moc. Zato náš člověk žere opravdu velké množství různě vypadající barevné hmoty, kterou si dává na taková zvláštní bílá kolečka. Také jeho mytí je zajímavé. Celý se zmáchá ve vodě a myslí si, že se tím umyl. Zato my se myjeme slinami, které jsou velmi příjemné pro náš kožíšek a dělají ho krásně heboučký. Náš človíček se pohybuje po dvou tlapkách místo po čtyřech. Nemá ocásek, kterým by vyrovnával rovnováhu. A také vousy mu chybí, ale pohybuje se bez nich docela bezpečně.

I přesto, že je náš člověk úplně jiný než my, máme ho se sestrou rády a nebojíme se ho!

